

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0526 van 2 februari 2016
in de zaak 2010/0502/A/1/0512

In zake: ■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dirk VAN HEUVEN
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, President Kennedypark 6/24
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 4 juni 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 6 mei 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■■■■■ van 28 december 2009 ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van een exploitatiegebouw.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te ■■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend, maar heeft wel deels een afschrift van het administratief dossier en deels het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen toelichtende nota ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 2 mei 2011, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dirk VAN HEUVEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 12 november 2007 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het regulariseren van een exploitatiegebouw”*.

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis.

Op 28 februari 1995 is een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verbouwen van de hoeve op het perceel.

Op 10 augustus 1999 is een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het verbouwen van een schuur.

Op 31 augustus 2000 is een proces-verbaal opgesteld voor het verbouwen van een schuur zonder vergunning en op 7 september 2000 voor onder meer het verbouwen van de woning in strijd met de vergunning van 28 februari 1995. Een mondeling bevel tot staken is gegeven, bekrachtigd door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, die een herstellvordering ingeleid heeft.

Een regularisatieaanvraag is vervolgens ingediend.

Op 27 september 2005 is een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van het woonhuis en op 18 september 2007 is opnieuw een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het verbouwen van een schuur.

De Rechtbank van Eerste Aanleg heeft op 23 januari 2007 het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand bevolen door de sloop van de wederrechtelijk opgetrokken woning/schuur (vroegere open hooibergplaats), inclusief de ondergrondse garages (atelier en stalling voor landbouwmachines en allerlei gereedschap), omdat dit de enige maatregel is die de gevolgen kan wegnemen van het visueel storend geheel in een onaantast open polderlandschap.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 26 januari 1977 vastgesteld gewestplan ‘Oostende - Middenkust’, deels gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en deels in natuurgebied. Het gebouw is volledig gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel is eveneens gelegen in vogelrichtlijngebied, deelgebied ‘Poldercomplex’.

Het is ook gelegen in gebied van communautair belang, voorlopig vastgesteld door de Europese Raad op 21 mei 1992 voor de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (habitatrichtlijn), deelgebied 'Polders/Duingebieden'.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er is geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, adviseert op 6 oktober 2009 ongunstig.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 12 oktober 2009 ongunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] adviseert op een voor de Raad onbekende datum als volgt ongunstig:

“ ...

Het gebouwencomplex ligt geïsoleerd in het open landschap en is vanaf een voldoende uitgeruste (gemeente)-weg te bereiken via een toegangsweg. Het gebouwencomplex – gelegen in agrarisch gebied – wordt omringd door natuurgebied.

Het gebouwencomplex ligt daarenboven in een speciale beschermingszone aangewezen door de Vlaamse Executieve in uitvoering van de Europese richtlijn inzake het behoud van het vogelbestand (=‘vogelrichtlijngebied’).

Uit de ingewonnen adviezen blijkt dat het bijgebouw niet als bedrijfsgebouw bij een professioneel uitgebaat landbouwbedrijf kan worden beschouwd. De bestemming van het gebouw is bijgevolg strijdig met de beoogde ruimtelijke ontwikkeling van het gebied.

...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 18 december 2009 als volgt ongunstig:

“ ...

Uit de ingewonnen adviezen blijkt dat dit bijgebouw niet als een bedrijfsgebouw bij een professioneel uitgebaat landbouwbedrijf kan worden beschouwd. De aanvraag heeft geen betrekking op professionele agrarische of para-agrarische activiteiten. Het betreft een gebouw dat zonder stedenbouwkundige vergunning werd opgericht met een niet agrarisch karakter qua functies en die aldus geen aansluiting, noch rechtsgrond vindt ten aanzien van de voorgehouden gewestplanbestemming. Aangezien het geheel vanuit de zonevreemdheid dient te worden aangezien, is een openbaar onderzoek vereist, wat niet werd gehouden.

Bovendien kan geen aanspraak gemaakt worden op enige afwijkings- of uitzonderingsbepaling zoals voorgeschreven in artikel 4.4.10 en verder van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, omwille van niet bestaand vergund.

Mede gelet op de ongunstige adviezen van het gemeentebestuur, het Departement Landbouw en het Agentschap Natuur en Bos waarmee ons bestuur zich aansluit.

Het voorstel strijdt met de stedenbouwkundige voorschriften en bestemmingen en is onverenigbaar met zijn omgeving.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] weigert op 28 december 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 10 februari 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 7 april 2010 dit administratief beroep ontvankelijk, maar ongegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 13 april 2010 beslist de verwerende partij op 6 mei 2010 als volgt het administratief beroep ontvankelijk, maar ongegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

...

Agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Bij gebrek aan een nadere definitie dient het begrip “agrarische bestemming” in zijn spraakgebruikelijke betekenis te worden begrepen, met name landbouw in het algemeen. In casu worden Soay-schape gekweekt in functie tot het begrazen en onderhouden van natuurgebieden. Dergelijke kweek kan niet worden beschouwd als een agrarische activiteit aangezien ze niet gericht is op de productie van landbouwproducten. Dit blijkt ook uit de verklaring in de beschrijvende nota waar wordt gesteld dat aanvrager zijn schape onder andere verkoopt aan de vereniging [REDACTED] die op haar beurt schape verhuurt aan de VLM voor onderhoud van natuurgebieden. Dergelijke activiteit kan ook niet als para-agrarisch worden beschouwd aangezien ze niet onmiddellijk op de landbouw aansluit en er op afgestemd is.

Bovendien moet worden gewezen dat de verkoop van schape zeer beperkt is (zie verkoopsoverzicht schape voor de jaren 2006-2007 in bijlage 8 van beschrijvende nota) zodat er moeilijk sprake kan zijn van een leefbaar bedrijf. Het is duidelijk dat de schape in de eerste plaats dienen voor het onderhoud van het domein en de opbrengst uit de verkoop van ondergeschikte orde is.

Overigens moet worden gewezen dat de rechtbank van eerste aanleg op 23.01.2007 reeds heeft gesteld dat de wederrechtelijk opgerichte schuur geen agrarische functies heeft. Voor zoveel als nodig kan worden verwezen naar volgende passage:

“De door beklaagden wederrechtelijk opgerichte “schuur” heeft geen agrarische functie; dit gebouw betreft een woning, zoals uit de foto’s blijkt (zie ook de brief van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur de dato 08 januari 2004). In de bouwaanvraag van 1994 werd trouwens verwezen naar de louter residentiële bestemming die de bouwheer aan de onroerende goederen wilde geven.”

Bijgevolg moet worden besloten dat de aanvraag strijdig is met de bestemming van het gewestplan.

...

Vermits de site gelegen is binnen een SBZ (speciale beschermingszone) werd een passende beoordeling opgemaakt door een onafhankelijk studiebureau dat voorgesteld werd door het Agentschap voor Natuur en Bos. Deze studie omvat het gehele domein en toetst naast de elementen uit de aanvraag ook de uitbating van hoevetoerisme.

Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos is echter ongunstig voor deze aanvraag.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is in principe irrelevant wegens hoger beschreven legaliteitsbelemmering.

De aanleg van het domein is een combinatie van kunstmatige en natuurlijke elementen.

Door op een vrij grote schaal structuurbepalende elementen in te brengen (struwelen, bosjes, wegverhardingen versterkt door flankerende knotwilgen, Italiaanse populieren langsheen de openbare weg, naar vorm zeer artificieel onderhouden hagen, waterpartijen, etc.) kunnen we hier wel degelijk spreken van vertuining van het landschappelijk waardevol agrarisch open ruimte gebied. De landschappelijke impact is dan ook zeer groot en valt te betreuren. Het huidige landschap wordt door de aanplanting van Italiaanse populieren, bosjes, struwelen en andere aanplantingen drastisch gewijzigd. Door zijn afwijkende verschijningsvorm valt het domein dan ook op in het open polderlandschap. De kritiek van het Agentschap voor Natuur en Bos op het verlies van open ruimte is dan ook zeer terecht. De opmerkingen dat het hele domein in zijn geheel, met de cumulatieve effecten van alle mogelijke ingrepen, beoordeeld moet kunnen worden is dan ook op zijn plaats. Het valt daarom te betreuren dat niet het gehele domein, met alle niet vergunde onderdelen en pijnpunten m.b.t. de speciale beschermingszones deel uit maken van deze aanvraag.

4D CONCLUSIE

De site is volgens het gewestplan deels gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en deels in natuurgebied. Het te regulariseren exploitatiegebouw ligt volledig binnen het landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Vermits de aanvraag zonevreemd is, moet voldaan zijn aan de voorwaarden van de decretale uitzonderingsbepalingen. De aanvraag heeft geen betrekking op een hoofdzakelijk vergund gebouw zodat sowieso niet voldaan wordt aan de voorwaarden. Bijgevolg bestaat er een legaliteitsbelemmering om de aanvraag te kunnen vergunnen.

De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is in principe irrelevant wegens hoger beschreven legaliteitsbelemmering. Toch kan opgemerkt worden dat de ganse site een vertuining van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied tot gevolg heeft. De hele site tast het open polderlandschap aan.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij roept de schending in van het gewestplan, machtsafwending en machtsoverschrijding.

Volgens de verzoekende partij ziet de verwerende partij ten onrechte een legaliteitsbelemmering: de aanvraag is (volgens haar) niet zonevreemd omwille van de landbouwactiviteiten als maatschappelijk doel en de voortzetting van de inrichting op een plaats waar altijd een (in 1994 aangekochte) boerderij (met maïsvelden en weiland voor paarden en koeien) heeft bestaan. Door een 'professioneel' karakter te vereisen in geval van een (para)agrarische activiteit, voegen de adviserende instanties en de verwerende partij (volgens haar) een voorwaarde aan de wetgeving toe en overschrijden ze hun bevoegdheid.

In dit verband wijst de verzoekende partij op de registratie van haar veestapel bij het Agentschap voor Landbouw en Visserij, haar mestbanknummer met jaarlijkse aangiften en betalingen, de opvolging door de Vlaamse Landmaatschappij, [REDACTED] (schapenteelt) en het Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen.

Haar normale vroegere economische activiteit onmogelijk maken door de wijziging van de bestemming van haar gronden in 2000 (Vogelrichtlijngebied), 2001 (deels natuurgebied) respectievelijk 2002 (Habitatrichtlijngebied) en het tevens (door het niet toestaan van het noodzakelijke bedrijfsgebouw) onmogelijk maken van de opgestarte alternatieve activiteit - bestaande uit de kweek en verkoop (voor begrazing en slachting van overschotten) van Soay-schapen - getuigt (volgens de verzoekende partij) niet van goed bestuur, ontnemt haar rechtszekerheid en is pure willekeur. Er worden, volgens de verzoekende partij, immers geen objectieve criteria vooropgesteld waaraan een (para)agrarische activiteit moet voldoen en de gevolgen op haar economische bedrijfsvoering zijn niet in rekening gebracht.

De verzoekende partij merkt tenslotte op dat de aanvraag betrekking heeft op een regularisatie en de vergunningverlenende overheid daarom alleen rekening moet houden met de door de verzoekende partij vermelde functies, en dat de bestreden beslissing verwijst naar een vonnis dat niet definitief en naast de kwestie is. De nabije zonevreemde woning (bewoond door haar gedelegeerd bestuurder) heeft, volgens de verzoekende partij, ook geen uitstaans met haar economische activiteiten.

Beoordeling door de Raad

1.

Het is niet betwist dat het gebouw, waarvoor regularisatie wordt aangevraagd, gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De conformiteit van de aanvraag met dat bestemmingsvoorschrift is wel betwist.

Volgens de verwerende partij is er geen overeenstemming met het bestemmingsvoorschrift, zodat de aanvraag wordt getoetst aan de uitzonderingsbepalingen, waaraan de aanvraag echter niet voldoet.

Volgens de verzoekende partij is er geen zonevreemdheid.

2.

De verwerende partij moet, als orgaan van actief bestuur, duidelijk de redenen vermelden waarop zij haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende met kennis van zaken deze beslissing kan aanvechten. De in de bestreden beslissing vermelde motieven moeten afdoende zijn.

3.

Artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit bepaalt:

“De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven ...”

Artikel 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit bepaalt:

“De landschappelijke waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapontwikkeling te doen.

In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen”.

De bestemming ‘landschappelijk waardevol agrarisch gebied’ vraagt dus vooreerst een onderzoek naar de overeenstemming van de aanvraag met het ‘agrarisch gebied’ en pas daarna, in bevestigend geval, is te beoordelen of de aanvraag de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengt.

Uit artikel 11 van het Inrichtingsbesluit kan niet worden afgeleid dat agrarische gebieden voorbehouden zijn aan bedrijven die geen daden van koophandel stellen, maar de bedrijven moeten wel activiteiten uitoefenen die nauw bij de landbouw aansluiten en er op afgestemd zijn.

4.

Het is in de eerste plaats de bouwheer die de werken kwalificeert waarvoor hij een stedenbouwkundige vergunning aanvraagt.

Nadien komt het aan het vergunningverlenend bestuur toe om, rekening houdend met alle relevante gegevens van het dossier, zoals de voorgeschiedenis, de beschrijvende nota en de verleende adviezen, uit te maken wat het werkelijk voorwerp van de aanvraag is: op basis daarvan beoordeelt de vergunningverlenende overheid dan de aanvraag in feite en in rechte.

Het bepalen van de werkelijke aard van de activiteiten van de verzoekende partij is een feitelijke aangelegenheid.

Bij de uitoefening van het wettigheidsstoezicht op de bestreden beslissing kan de Raad zich niet in de plaats stellen van de verwerende partij.

De Raad is alleen bevoegd te onderzoeken of de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of die correct werden beoordeeld en of zij, op basis daarvan, in redelijkheid de bestreden beslissing heeft kunnen nemen.

De Raad onderzoekt en oordeelt of de verwerende partij, op basis van de concrete gegevens van het dossier, aan de aanvraag de juiste draagwijdte gegeven heeft.

Nu de verwerende partij al op 4 juni 2009, in het kader van de aanvraag van een vergunning voor onder meer de regularisatie van drie schuthokken voor schapen op het perceel, beslist heeft dat 'uit de adviezen en beslissingen uit het verleden nergens (blijkt) dat het hier een volwaardig landbouwbedrijf betreft, het domein steeds beschouwd (is) als zonevreemd' en dat 'gelet de eerder beperkte jaarlijkse verkoop van lammeren moeilijk gestaafd kan worden dat dit een volwaardige landbouwactiviteit is. De schapen dienen in de eerste plaats voor het onderhoud van het domein waarbij de opbrengst uit de verkoop van lammeren eerder van secundair belang is', vergt een eventueel ander standpunt van de verwerende partij een motivering die, op basis van recentere gegevens van de verzoekende partij, des te concreter en preciezer moet zijn.

5.

Het administratief beroep van de verzoekende partij, dat geleid heeft tot de bestreden beslissing, dateert van 10 februari 2010.

De verzoekende partij brengt nochtans alleen haar aangifte van 2006, aanslagjaar 2007, bij de Mestbank bij, naast een document dat aangeeft dat in die periode 14 lammeren verkocht zijn en een studie 'hoevetoerisme', opgesteld in het kader van een eerdere vergunningsaanvraag.

De statuten van de verzoekende partij vermelden een, in verhouding tot het 'volledig' maatschappelijk doel, bijzonder beperkt onderdeel 'landbouw' en tijdens de hoorzitting bracht de verzoekende partij een gunstig advies bij van de Afdeling Land bij van 12 oktober 2004.

Daarnaast poneert de verzoekende partij zonder meer dat de reconversie naar een schapenboerderij haar enige mogelijkheid was om, naar aanleiding van de herbestemming van de gronden van overheidswege, de uitbating leefbaar te houden: Soay-schapen leven quasi onbeheerd in natuurgebied en de verzoekende partij houdt, kweekt en verkoopt hen aan een vzw/dienstenbedrijf, dat de schapen voor het onderhoud van natuurgebied verhuurt aan de VLM.

6.

De bestreden beslissing beschrijft de aanvraag duidelijk: de regularisatie van een ter vervanging van een open hooi/stroschuur zonder vergunning opgericht gebouw voor een inrichting die Soay-schapen fokt, verdeeld over 4 kuddes van ongeveer 16 schapen op 5 à 6 weides, in functie van het begrazen en onderhouden van natuurgebieden.

De kweek is, omwille van dit overigens niet door de verzoekende partij betwist doel, niet aan landbouw gerelateerd en de verkoop van schapen (2006-2007) is volgens de bestreden beslissing zeer beperkt: de schapen zorgen vooral voor het onderhoud van het eigen domein van de verzoekende partij, dat deels in natuurgebied gelegen is, en de opbrengst uit verkoop is van ondergeschikte orde.

Tenslotte verwijst de verwerende partij in de bestreden beslissing naar het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg van 23 januari 2007 dat, op basis van de foto's en conform eerdere intenties van de verzoekende partij, aan het gebouw veeleer een residentiële functie toekent.

7.

De door de verzoekende partij neergelegde documenten, die geen nieuwe gegevens bijbrengen in vergelijking met de situatie op 4 juni 2009, tonen niet aan dat dit een kennelijk onredelijke beoordeling is.

De verzoekende partij bewijst ook niet dat er tegen voormeld vonnis van 23 januari 2007 hoger beroep aangetekend is, en/of met een eventueel ander resultaat, en omdat de aanvraag betrekking heeft op een 'regularisatie', is ook het uiterlijk van het gebouw niet veranderd, zoals ook blijkt uit de bij de aanvraag gevoegde foto's.

Er is ook geen machtsoverschrijding door de verwerende partij. De in dat verband door de verzoekende partij aangestipte vereiste van het 'professioneel' karakter van een (para)agrarische activiteit is immers geen door de verwerende partij in de bestreden beslissing vermeld element, maar wordt alleen in sommige adviezen vermeld.

8.

De verzoekende partij betwist de verdere motivering van de bestreden beslissing (namelijk de toets van de (zonevreemde) aanvraag aan de uitzonderingsbepalingen en aan een goede ruimtelijke ordening) niet omdat er, volgens haar, geen zonevreemdheid is. De Raad onderzoekt die beoordeling dan ook niet.

Het enig middel is dan ook ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk, maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 2 februari 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS,	voorzitter van de eerste kamer,
	met bijstand van
Hildegard PETTENS,	toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,	De voorzitter van de eerste kamer,
-------------------------	------------------------------------

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS